

1 Millä edellytyksillä avioeron voi saada?

Tuomioistuin voi myöntää avioeron jommankumman aviopuolison yksin tai aviopuolisoiden yhdessä tekemästä hakemuksesta, jos puolisoitten välit ovat rikkoutuneet pysyvästi. Avioeroa myönnettäessä on ensisijaisesti otettava huomioon aviopuolisoiden yhteisten alaikäisten lasten etu.

2 Mitkä ovat avioeron myöntämisperusteet?

Avioero voidaan myöntää sen perusteella, että puolisoitten välit ovat rikkoutuneet peruuttamattomasti. Tuomioistuin ottaa vastaan asiaa koskevia todisteita. Tuomioistuin voi käynnistää tarvittavien todisteiden hankkimisen myös viran puolesta. Puolisoiden välien täydellistä ja peruuttamatonta rikkoutumista osoittaa puolisoitten yhdessä vapaasta tahdosta tekemä lopullinen avioerohakemus. Puolisoiden välien voidaan katsoa rikkoutuneen peruuttamattomasti erityisesti silloin, jos aviopuolisot eivät enää elä yhdessä ja yhteiselämä näyttää epätodennäköiseltä ottaen huomioon asumuseroon johtaneet olosuhteet ja erillään asumisen kesto.

Aviopuolisoiden yhdessä omasta vapaasta tahdostaan tekemä lopullinen avioerohakemus on riittävä osoitus puolisoitten välien rikkoutumisesta, eikä tuomioistuin tutki tarkemmin siihen johtaneita syitä.

Aviopuolisoiden päätöstä voidaan pitää lopullisena, jos he ovat päässeet sopuun yhteisten lasten huoltajuudesta, etävanhemman ja lasten keskinäisen suhteen ylläpitämisestä, elatusavusta, aviopuolisoiden yhteisen kodin käytöstä ja tarvittaessa puolisoille maksettavasta elatusavusta (aviopuolisoiden tekemä sopimus on vahvistettava tuomioistuimessa). Jos puolisoit sopivat yhteishuoltajuudesta, heidän ei tarvitse päättää lasten ja vanhempien välisestä yhteydenpidosta. Sen sijaan heidän on sovittava lapsen asuinpaikasta. Jos puolisoit hakevat avioeroa yhteisestä hakemuksesta, yhdessä sovittavien asioiden määrä riippuu siis siitä, valitsevatko he yhteishuoltajuuden.

On tärkeä huomata, että aiemmasta lainsäädännöstä poiketen siviililain mukaan aviopuolisoiden ei enää edellytetä pääsevän sopuun omaisuuden osituksesta.

3 Mitä laillisia vaikutuksia avioerolla on

Avioliitto päättyy avioeroon. Kun avioero myönnetään, yhteisten lasten huollosta ja elatuksesta, lasten ja vanhempien yhteydenpidosta, puolisoille mahdollisesti maksettavasta elatusavusta, yhteisen kodin käytöstä ja yhteishuoltajuuden kohdalla lasten asuinpaikasta sovitaan tuomioistuimen vahvistamassa sopimuksessa, jonka osapuolet hyväksyvät ja jonka on vastattava laissa asetettuja vaatimuksia. Jos osapuolet eivät pääse sopuun mainituista kysymyksistä, tuomioistuin päättää niistä tuomiossa. Yhteisen omaisuuden jakamisesta sopiminen ei ole edellytyksenä avioeron saamiselle.

3.1 aviopuolisoiden henkilökohtaisiin suhteisiin (esim. sukunimeen)

Avioeron tai avioliiton mitätöinnin jälkeen puolisoit säilyttävät avioliiton aikaiset sukunimensä. Jos puolisoit haluavat poiketa tästä säännöstä, he voivat ilmoittaa asiasta avioeron tai avioliiton mitätöinnin jälkeen väestörekisterinpitäjälle. Nainen ei kuitenkaan voi avioeron jälkeen käyttää entisen puolisonsa nimeä, johon on liitetty avioliittoa kuvaava pääte ”-né”, jos hän ei käyttänyt kyseistä nimen muotoa jo avioliiton aikana. Tuomioistuin voi miehen pyynnöstä kieltää tämän entistä vaimoa käyttämästä avioliiton aikaista sukunimeä muodossa, joka paljastaa miehen henkilöllisyyden, jos vaimo on tuomittu tahalliseksi rikoksesta vankeusrangaistukseen. Jos nainen menee uudelleen naimisiin, hän ei voi enää käyttää entisen aviomiehensä nimeä, johon on liitetty avioliittoa kuvaava ”-né”-pääte. Oikeus käyttää kyseistä nimeä ei myöskään palaudu, vaikka nainen eroaisi uudesta avioliitosta.

3.2 omaisuuden jakamiseen puolisoitten välillä

Avioeron jälkeen puolisoitten välillä ei enää ole aviovarallisuussuhdetta, ja kumpi tahansa puoliso voi pyytää omaisuuden ositusta. Puolisot voivat omaisuuden osituksen yhteydessä pyytää vastiketta sijoituksista, joita on tehty joko yhteisistä varoista henkilökohtaisiin varoihin tai henkilökohtaisista varoista yhteisiin varoihin, samoin kuin vastiketta huolto- ja ylläpitokustannuksista. Vastikkeelle ei ole perustetta, jos puolisoit ovat varoja siirtäessään luopuneet oikeudestaan kyseisiin varoihin. Avioliiton aikana käytetystä tai kulutetusta henkilökohtaisesta varallisuudesta voidaan määrätä vastiketta vain perustelluissa poikkeustapauksissa. Puolisoiden omistusosuus yhteisestä omaisuudesta avioerohetkellä on mahdollisuuksien mukaan siirrettävä puolisoille osuutena kyseisestä omaisuudesta. Vastaavasti myös puolisoitten henkilökohtainen varallisuus avioeron hetkellä on siirrettävä sellaisenaan. Jos tämä ei ole jostain syystä mahdollista tai jos tästä aiheutuisi huomattavaa omaisuuden arvon alenemista, riitatapauksessa tuomioistuin määrää omaisuuden ositustavan. Kadoksissa olevaa yhteistä tai henkilökohtaista varallisuutta ei korvata, jos yhteistä omaisuutta ei avioelämän päättyessä ole tai jos korvausvelvollisella puolisoilla ei ole henkilökohtaista varallisuutta.

Jos puolisoit jakavat yhteisen omaisuuden sopimuksella, sopimus on voimassa vain, jos se on laadittu virallisella asiakirjalla tai asianajajan varmentamalla, vakuuttavan näytön antavalla yksityisellä asiakirjalla. Tämä ei koske yhteiseen varallisuuteen kuuluvan irtaimiston jakamista, jos ositus on jo pantu täytäntöön.

Jos puolisoit eivät ole tehneet sopimusta omaisuuden osituksesta tai jos puolisoitten tekemässä sopimuksessa ei ratkaista kaikkia avioerosta johtuvia vaatimuksia, tuomioistuinta voidaan pyytää ratkaisemaan omaisuuden ositus ja keskeneräiset vaatimukset. Tuomioistuimen on huolehdittava siitä, että kumpikaan osapuoli ei saa omaisuuden osituksessa kohtuutonta taloudellista etua.

3.3 puolisoitten alaikäisiin lapsiin

Vanhempien on jaettava elämiseen tarkoitettut varat alaikäisten lastensa kanssa, tarvittaessa omien tarpeidensa kustannuksella. Tätä sääntöä ei sovelleta, jos lapsi voi kattaa kohtuulliset tarpeensa työtuloillaan tai omaisuutensa tuotolla tai jos lapsella on suoraan ylenevässä polvessa sukulainen, joka voidaan velvoittaa elättämään lasta. Lasten huoltajaksi määrätty vanhempi huolehtii lasten elatuksesta luontoissuorituksin, kun taas etävanhempi huolehtii elatuksesta ensisijaisesti rahallisesti (elatusapu).

Jos tuomioistuin määrää maksamaan elatusapua, on vahvistettava elatusavun määrä. Tuomioistuin voi tuomiossaan määrätä, että elatusavun määrää tarkistetaan automaattisesti vuosittain Unkarin tilastotoimiston (*Központi Statisztikai Hivatal*) julkaiseman kuluttajahintaindeksin perusteella alkaen seuraavan vuoden tammikuun 1. päivästä.

Vanhemmat sopivat lasten huollosta ensisijaisesti keskenään.

Jos vanhemmat eivät pääse asiasta yksimielisyyteen, tuomioistuin määrää lapsen huoltajuuden sille vanhemmalle, joka voi paremmin turvata lapsen fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen. Jos lapsen huoltajuuden antaminen jommallekummalle vanhemmista vaarantaisi lapsen edun, tuomioistuin voi myöntää huoltajuuden kolmannelle henkilölle edellyttäen, että kyseinen henkilö on itse hakenut lapsen huoltajuutta.

Lapsella on oikeus olla itse suoraan yhteydessä etävanhempaan. Myös etävanhemmalla on oikeus ja velvollisuus pitää yhteyttä lapseen ja tavata lasta säännöllisesti (tapaamisoikeus). Lapsen kasvatuksesta vastaavalla vanhemmalla tai muulla henkilöllä on velvollisuus varmistaa etävanhemman ja lapsen esteetön yhteydenpito.

Lapsen huoltajaksi määrätyn vanhemman ja etävanhemman on tehtävä yhteistyötä lapsen tasapainoisen kehityksen turvaamiseksi sekä kunnioitettava toistensa perhe-elämää ja yksityisyyttä. Lapsen huoltajaksi määrätyn vanhemman on tiedotettava etävanhemmalle säännöllisesti lapsen kehityksestä, terveydentilasta ja opinnoista sekä annettava etävanhemmalle tämän pyynnöstä lasta koskevia tietoja.

Eronneet vanhemmat päättävät lapsen tulevaisuutta koskevista olennaisista kysymyksistä yhdessä, vaikka vain toinen heistä olisi määrätty lapsen huoltajaksi joko yhteisellä sopimuksella tai tuomioistuimen päätöksellä. Tämä ei kuitenkaan koske tapauksia, joissa tuomioistuin on rajoittanut etävanhemman huoltajuutta tai poistanut sen kokonaan. Lapsen tulevaisuuden kannalta olennaisia kysymyksiä ovat alaikäisen lapsen nimen valinta tai muuttaminen, lapsen asuminen muualla kuin huoltajansa luona, lapsen pitkäaikainen tai pysyvä oleskelu ulkomailla, lapsen kansalaisuuden vaihtaminen sekä lapsen koulutuksen tai ammatin valinta.

3.4 toisen puolison velvollisuuteen maksaa toiselle elatusapua?

Asumuseron toteuttua on mahdollista pyytää elatusapua puolisolta tai avioeron jälkeen entiseltä puolisolta, jos henkilö on ilman omaa syytään kyvytön elättämään itseään. Poikkeuksena on tilanne, jossa elatusapua pyytävä henkilö on käyttäytynyt avioliiton aikana tavalla, jonka takia hän ei ansaitse elatusapua. Elatusapua voi pyytää vain sen verran, että se ei vaaranna entisen puolison eikä sellais(t)en henkilö(ide)n toimeentuloa, jo(t)ka entisen puolison on elätettävä samalla tavalla kuin hänen on elätettävä elatusapua vaativa puoliso. Elatusvelvollisuus voi myös olla määräaikainen, jos voidaan olettaa, että elatusapua pyytävä henkilö ei enää tietyn ajan jälkeen tarvitse elatusapua.

Jos puoliso tai entinen puoliso tarvitsee elatusapua vielä senkin jälkeen, kun asumuseron alkamisesta tai avioerosta on kulunut viisi vuotta, elatusapua voi vaatia vain erityistapauksissa. Jos puoliset ovat asuneet yhdessä vähemmän kuin vuoden ajan eikä heillä ole yhteisiä lapsia, entinen puoliso voi pyytää elatusapua vain yhteiselämän kestoja vastaavaksi ajaksi. Tuomioistuin voi erityistapauksessa määrätä maksamaan elatusapua myös pidemmän aikaa.

4 Mitä lakitermi "asumusero" käytännössä tarkoittaa?

Asumusero tarkoittaa sitä, että puolisoiden yhteiselämä on päättynyt. Sen jälkeen on mahdollista esimerkiksi pyytää tuomioistuimelta omaisuuden ositusta.

5 Mitä edellytyksiä asumuseroon liittyy?

Tuomioistuin määrittää puolisoiden yhteiselämän alkamisen ja päättymisen sekä yhteisen varallisuuden keston harkinnanvaraisesti. Tuomioistuimen on harkintavaltaa käyttäessään tarkasteltava huolellisesti puolisoiden yhteiselämää koskevia seikkoja (sukupuolisuhde, taloudellinen yhteistyö, yhteinen asunto ja taloudenhoito, puolisoiden yhteenkuuluvuuden ilmaukset, yhteisten lasten kasvatusta, huolehtiminen puolison vanhemmista tai lapsista jne.). Tuomioistuin voi arvioida näiden toisistaan riippuvien, taloutta, perhe- ja tunnesidettä sekä tahtotilaa koskevien seikkojen perusteella, onko puolisoilla vielä yhteiselämää. Yhden tai useamman seikan puuttuminen ei vielä välttämättä tarkoita sitä, että puolisoiden yhteiselämä on päättynyt, varsinkin jos puuttumiseen on jokin objektiivinen syy.

6 Mitä laillisia vaikutuksia asumuserolla on?

Koska asumusero päättää puolisoiden yhteiselämän, puoliset voivat sen jälkeen vaatia omaisuuden ositusta. Vaikka avioliitto ei oikeudelliselta kannalta ole vielä päättynyt, puoliset voivat yhteiselämän päätyttyä hankkia omaisuutta omiin nimiinsä. Heidän on kuitenkin yhdessä päätettävä olemassa olevasta yhteisestä omaisuudesta, sillä asumuseron seurauksena olettamus puolisoiden keskinäisestä suostumuksesta on päättynyt. Jos puolisoilla on yhteisiä lapsia, heidän on yhdessä sovittava lasten huollosta.

7 Mitä lakitermi "avioliiton mitätöinti" käytännössä tarkoittaa?

Avioliitto on mitätön vain silloin, jos tuomioistuin on julistanut sen mitättömäksi avioliiton mitättömäksi julistamista koskevan menettelyn päätteenä. Avioliiton mitättömäksi julistamista koskeva tuomio sitoo kaikkia osapuolia. Avioliiton mitättömäksi julistamisen oikeudellisista vaikutuksista säädetään laissa.

8 Millä edellytyksillä avioliiton voi mitätöidä?

Avioliitto on mitätön, jos jommankumman puolison aiempi avioliitto tai rekisteröity parisuhde on edelleen voimassa. Avioliitto on mitätön myös silloin, jos jompikumpi puoliso on toisen sukulainen suoraan alenevassa polvessa, puoliset ovat keskenään sisaruksia, jos jompikumpi puoliso on toisen veljen tai sisaren jälkeläinen suoraan alenevassa polvessa tai jompikumpi puoliso on toisen puolison ottolapsi. Jos jompikumpi puoliso on avioliiton solmimishetkellä asetettu holhouksenalaiseksi oikeustoimikelvottomuuden takia, avioliitto on mitätön. Avioliitto on mitätön myös silloin, jos jompikumpi puoliso oli avioliiton solmimishetkellä oikeustoimikelvoton, vaikka häntä ei ollut asetettu holhouksenalaiseksi. Avioliitto on mitätön, jos osapuolet eivät olleet yhtä aikaa paikalla ilmoittaessaan tahtovansa solmia avioliiton. Jos jompikumpi asianosainen on alaikäinen, avioliitto on mitätön. Alaikäinen voi kuitenkin poikkeustapauksessa solmia avioliiton, jos holhousviranomainen on antanut siihen ennalta luvan. Holhousviranomainen voi myöntää luvan ainoastaan perustelluissa tapauksissa, edellyttäen, että alaikäinen osapuoli on täyttänyt vähintään 16 vuotta.

9 Mitä laillisia vaikutuksia avioliiton mitätöinnillä on?

Jos puoliset solmivat vilpittömässä mielessä avioliiton, joka myöhemmin julistetaan mitättömäksi, avioliiton varallisuus- ja oikeudelliset seuraukset ovat samanlaiset kuin lainvoimaisella avioliitolla. Kun tällainen avioliitto julistetaan mitättömäksi, puoliset voivat esittää omaisuutta koskevia vaatimuksia samoin perustein kuin jos kyseessä olisi tuomioistuimen myöntämä avioero. Jos vain toinen puolisoista on solminut avioliiton vilpittömässä mielessä, voidaan kyseisiä säännöksiä soveltaa vain asianomaisen puolison pyynnöstä.

Puolisot säilyttävät avioliiton mitätöinnin jälkeen avioliiton aikaiset sukunimensä. Jos jompikumpi puoliso haluaa poiketa tästä säännöstä, hän voi ilmoittaa asiasta avioliiton mitätöinnin jälkeen väestörekisterinpitäjälle. Nainen ei kuitenkaan voi käyttää entisen aviomiehensä nimeä, johon on liitetty avioliittoa kuvaava pääte "-né", jos hän ei käyttänyt kyseistä nimen muotoa jo avioliiton aikana.

Avioliiton mitätöinti ei vaikuta isyysolettamaan.

10 Mitä vaihtoehtoisia muita kuin juridisia keinoja avioeroon liittyvien asioiden ratkaisemiseksi on olemassa?

Tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta avioliiton mitättömäksi julistamista ja avioeroa koskevissa asioissa.

Kun avioliitto mitätöidään tai puoliset tuomitaan avioeroon, tuomioistuimen on tarvittaessa tehtävä päätös puolisoiden yhteisten alaikäisten lasten huollosta ja elatuksesta, vaikka osapuolet eivät olisi sitä pyytäneet. Tuomioistuin ratkaisee mahdolliset muut kysymykset (esim. entiselle puolisolle maksettava elatusapu, yhteisen kodin käyttö sekä puolisoiden yhteisen omaisuuden jakaminen) vain, jos osapuolet ovat sitä pyytäneet. Jos osapuolet eivät erikseen pyydä tuomioistuinta ratkaisemaan tällaisia kysymyksiä, tuomioistuin ei käsittele niitä, vaan puoliset voivat vapaasti päättää niistä tuomioistuimen ulkopuolisessa menettelyssä tehtävällä sopimuksella.

Puolisot voivat joko ennen avioerohakemuksen jättämistä tai avioero-oikeudenkäynnin aikana turvautua sovitteluun joko omasta aloitteestaan tai tuomioistuimen kehotuksesta päästäkseen sopuun parisuhteeseen tai avioliiton päättymiseen liittyvistä kiistakysymyksistä. Puolisoiden sovittelussa aikaansaama ratkaisu voidaan sisällyttää tuomioistuimessa tehtyyn sovintoon.

Tuomioistuin voi perustelluissa tapauksissa velvoittaa avioeroa hakevat puoliset käyttämään sovittelua muiden kysymysten osalta varmistukseksi, että huoltajuus ja sen edellyttämä vanhempien keskinäinen yhteistyö, mukaan lukien etävanhemman ja lapsen yhteydenpito, turvataan asianmukaisesti.

11 Minne avioero-/asumusero-/mitätöintihakemukset tulee lähettää? Mitä muodollisuuksia tähän liittyy ja mitkä asiakirjat hakemukseen tulee liittää?

Jommankumman puolison on nostettava avioerokanne toista puolisoa vastaan. Myös avioliiton mitätöimistä koskevan kanteen nostaa aviopuoliso toista puolisoa vastaan. Vaihtoehtoisesti kanteen voi nostaa kumpaakin puolisoa vastaan joko syyttäjä tai kolmas osapuoli, jolla on oikeus nostaa kanne. Jos puoliso, jota vastaan kanne pitäisi nostaa, ei enää ole elossa, kanne on nostettava tuomioistuimen määräämää edunvalvojaa vastaan. Asia on pantava vireille toimittamalla kannekirjelmä, jossa on mainittava seuraavat seikat: toimivaltainen tuomioistuin, osapuolten ja heidän edustajiensa nimi, osoite ja asema oikeudenkäynnissä, oikeus, jonka täytäntöönpanoa haetaan, sekä sitä tukevat seikat ja todisteet, tiedot, joiden perusteella toimivaltainen tuomioistuin määräytyy, sekä kantajan esittämät vaatimukset, jotka tuomioistuimen on ratkaistava. Avioerokanteessa on esitettävä yksityiskohtaiset tiedot avioliiton solmimisesta ja avioliitossa syntyneistä, elossa olevista lapsista sekä tarvittaessa tiedot, joiden perusteella voidaan päätellä, onko kantajalla oikeus nostaa kanne. Kannekirjelmään on liitettävä edellä mainittuja tietoja koskevat todisteet sekä sellaiset asiakirjat (tai niiden jäljennökset), joista käyvät ilmi kantajan esittämät tosiseikat, tuomioistuimen toimivalta sekä muut sellaiset seikat, jotka tuomioistuimen on otettava viran puolesta huomioon, lukuun ottamatta tietoja, jotka käyvät ilmi henkilötodistuksesta. Kyseiset asiakirjat on mainittava kannekirjelmässä. Toimivalta avioeroasioissa määräytyy yleisten toimivaltasääntöjen mukaisesti: toimivaltainen on vastaajan asuinpaikan tuomioistuin. Jos vastaajalla ei ole asuinpaikkaa Unkarissa, toimivaltaisuus määräytyy vastaajan oleskelupaikan mukaan. Jos vastaajan oleskelupaikka on tuntematon tai sijaitsee ulkomailla, toimivalta määräytyy sen mukaan, missä vastaajalla oli viimeksi asuinpaikka Unkarissa. Jos kyseistä paikkaa ei saada selville tai jos vastaajalla ei ole koskaan ollut asuinpaikkaa Unkarissa, toimivalta määräytyy kantajan asuinpaikan tai sen puuttuessa kantajan oleskelupaikan mukaan. Lisäksi toimivalta avioliittoasioissa on sen alueen tuomioistuimella, jossa puolisoilla oli viimeinen yhteinen asuinpaikka. Kantaja voi siis päättää, nostaako hän kanteen yleisten toimivaltasääntöjen mukaisesti toimivaltaisessa tuomioistuimessa vai puolisoiden viimeisen yhteisen asuinpaikan mukaan määräytyvässä tuomioistuimessa. Jos yksikään unkarilainen tuomioistuin ei edellä mainittujen sääntöjen perusteella ole avioliittoasiassa toimivaltainen, asian käsittelee Pestin alemman oikeusasteen tuomioistuin (*Pesti Központi Kerületi Bíróság*).

Jos avioliittoasia on jo käynnistetty jossakin tuomioistuimessa, samalla tuomioistuimella on toimivalta myös kaikissa muissa samaa avioliittoa koskevissa myöhemmissä asioissa sekä aviovarallisuutta koskevissa asioissa.

12 Voiko asian hoitamiseen saada oikeusapua?

Ks. sivu ”[Oikeusapu](#)”.

13 Voiko avioero-/asumusero-/mitätöintipäätökseen hakea muutosta?

Avioeropäätökseen voi hakea muutosta. Sen sijaan avioliiton mitättömäksi julistamista tai avioeron julistamista koskevan tuomion oikeudellinen valvonta tai asian uudelleenkäsitely ei ole mahdollinen.

14 Millä tavoin tulee menetellä jos halutaan, että toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama avioero-/asumusero-/mitätöintipäätös tunnustetaan tässä jäsenvaltiossa?

Asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiossa annettu tuomio on tunnustettava muissa jäsenvaltioissa vaatimatta periaatteessa minkään erityisen menettelyn noudattamista. Asetuksen 37 artiklan mukaisesti tuomion tunnustamista hakevan asianosaisen on esitettävä seuraavat asiakirjat:

tuomiosta jäljennös, joka täyttää tarvittavat vaatimukset sen aitouden toteamiseksi

asetuksen 39 artiklassa tarkoitettu todistus, jonka on antanut alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai viranomainen asetuksen liitteessä I olevalla lomakkeella, sekä

jos tuomio on annettu pois jäänyttä asianosaista vastaan, alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä asiakirja, josta ilmenee, että haastehakemus tai vastaava asiakirja on annettu pois jääneelle asianosaiselle tiedoksi, tai asiakirja, josta ilmenee, että vastaaja on yksiselitteisesti hyväksynyt tuomion.

Tuomioistuin tai viranomainen voi asetuksen 38 artiklan mukaisesti vapauttaa kahden viimeksi mainitun asiakirjan antamisvelvollisuudesta, jos se katsoo, että sillä on muutenkin käytettävissään tuomion tunnustamiseen tarvittavat tiedot. Tuomioistuin tai viranomainen voi pyytää liittämiään asiakirjoihin niiden käännökset. Yleensä Unkarin tuomioistuimet ja viranomaiset voivat toimittaa käännökset.

Jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi kuitenkin asetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti pyytää, että toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustaminen vahvistetaan tuomioistuimen päätöksellä. Siinä tapauksessa tunnustamista pyytävän asianosaisen on toimitettava pyyntö ja edellä mainitut asiakirjat toimivaltaiselle tuomioistuimelle, joka on vastaajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin (*Budai Központi Kerületi Bíróság*)) tai, jos vastaajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, kantajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin). Jos myöskään kantajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, asiassa toimivaltainen on Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin. Tuomioistuin soveltaa menettelyyn edellä mainitun asetuksen 28–36 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

Jos tuomion tunnustaminen on tarpeen sen vuoksi, että asia on merkittävä Unkarin väestörekisteriin, toimivaltaiselle rekisterinpitäjälle on asetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti esitettävä kirjaamispyyntö, johon on liitettävä edellä mainitut asiakirjat.

15 Minkä tuomioistuimen puoleen tulee kääntyä, jos halutaan vastustaa toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antaman avioero-/asumusero-/mitätöintipäätöksen tunnustamista tässä jäsenvaltiossa? Mitä menettelyä tällaisissa tapauksissa sovelletaan?

Asetuksen (EY) N:o 2201/2003 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti jokainen, jonka etua tuomion tunnustaminen koskee, voi pyytää, että toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista jättäminen vahvistetaan tuomioistuimen päätöksellä. Siinä tapauksessa tuomion tunnustamista vastustavan asianosaisen on liitettävä hakemukseensa tuomion jäljennös, joka täyttää sen todenperäisyyttä koskevat edellytykset, sekä asetuksen 39 artiklassa tarkoitettu, asetuksen liitteen I mukainen todistus, jonka on antanut alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai viranomainen. Toimivaltainen tuomioistuin on vastaajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin) tai, jos vastaajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, kantajan Unkarissa olevan asuinpaikan tai oleskelupaikan aluetuomioistuimen toimipaikassa toimiva piirioikeus (Budapestissa Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin). Jos kantajalla ei ole Unkarissa asuinpaikkaa tai oleskelupaikkaa, toimivaltainen on Budan alemman oikeusasteen tuomioistuin. Tuomioistuin soveltaa menettelyyn edellä mainitun asetuksen 28–36 artiklan säännöksiä soveltuvin osin.

16 Mitä lakia sovelletaan avioeroasiassa silloin kun puoliset eivät asu tässä jäsenvaltiossa tai ovat eri maiden kansalaisia?

Unkarissa sovelletaan neuvoston asetusta (EU) N:o 1259/2010 tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta avio- ja asumuseroon sovellettavan lain alalla. Sen nojalla Unkarin tuomioistuimet soveltavat asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia kaikissa sellaisissa asioissa, joihin liittyy rajat ylittävät tekijä. Asetuksen mukaisesti puoliset voivat eräin rajoituksin valita sovellettavan lain (5–7 artikla). Lisäksi asetuksessa määritellään liittymäperusteet, joiden mukaisesti on mahdollista määrittää sovellettava laki, jos puoliset eivät ole tehneet lainvalintaa (8–10 artikla).

Päivitetty viimeksi: 04/07/2016

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan

jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Näiden sivujen kansallisesta sisällöstä vastaavat jäsenvaltiot päivittävät parhaillaan sivuja Britannian EU-erosta johtuvien muutosten vuoksi. Kaikki sivut eivät välttämättä ole vielä ajan tasalla, mutta tiedot korjataan aikanaan.